

۱ دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره شاگردسازی را به حضور خداوند بیاورید.

۲ پرستش(۲۰ دقیقه)
وقف خود به خدا و به دعوت او

موضوع: خدا را به عنوان شخصی که خود را به او و دعوتش وقف می‌کنید، پرستش کنید.

در این درس یاد می‌گیریم که با وقف خود به خدا و به دعوت او پرستش خود را ابراز کنیم.

۱- وقف

وقف؛ یعنی خود را به شخص یا چیزی بخشیدن. به معنی این است که خود را کاملا تسلیم خدا و ملکوت او کنیم. وقف به خصوص خود را در خدمت نشان می‌دهد.

۲- وقف جسم خود

بخوانید: رومیان ۱۲: ۱، ۶: ۱۲- ۱۳، ۱۹

الف- بدن‌هایمان

در اینجا منظور از بدن فقط جسم فیزیکی‌مان نیست، بلکه روح، کل وجود و فردیت ماست چون جسم و اعضایش نشان‌دهنده روح، هستی و فردیت ماست.

ب- قربانی زنده

در حالی که قربانی حیوانات با کشتن حیوانات آورده می‌شد، ما باید بدن‌های خود را توسط زندگی در بدنمان به عنوان قربانی زنده به خدا تقدیم کنیم. ما دیگر در بدن‌هایی که تحت سلطه طبیعت گناه‌آلود ما بود، زندگی نمی‌کنیم، بلکه تحت کنترل طبیعت جدید دوباره متولد شده می‌باشیم.

پ- قربانی مقدس

از یک طرف خودمان را از شرارت این جهان جدا می‌کنیم و از طرف دیگر خود را به خدا و هدف او در این دنیای گناه‌آلود وقف می‌کنیم.

ت- قربانی خشنود خدا

خود را وقف چیزی می‌کنیم که خدا می‌پذیرد و می‌پسندد و فرمان می دهد. آرزو داریم که خدا را خشنود سازیم با مکان‌هایی که می‌رویم، با فعالیت‌هایی که در آن شرکت می‌کنیم و با مردمی که ارتباط داریم.

ث- یک کار روحانی پرستش یا یک کار روحانی خدمت

با وقف هر روزه جسم خود بدین ترتیب، در یک عمل روحانی پرستش یا یک عمل روحانی خدمت مشغول به کار می‌شویم. پرستش نباید فقط در جماعت انجام شود. پرستش همچنین در حین زندگی روزانه نیز انجام می‌شود. ما با وقف روزانه بدن خود در خدمت ملکوت خدا و عدالت او، خدا را می‌پرستیم.

۳- وقف افکارمان

بخوانید: رومیان ۱۲: ۲

الف- همشکل نبودن با این دنیا

ما اجازه نداریم که خود را مطابق الگوی شریر این زمانه بسازیم، شکل دهیم یا از قالب آن پیروی کنیم. به این دنیای شریر اجازه نمی‌دهیم که ما را به صورت قالب خود در بیاورد. یک مسیحـــی از هماهنگی و همشکل شدن با تمام اثرات شیطانی اجتناب می‌کند مثل فلسفه‌های بی‌خدایی، مذاهب کاذب، فساد جنسی، دوستان بد، مباحثات مخرب، مجله‌های کثیف، فعالیت‌های سؤال برانگیز، لباس‌های برهنه، سیاست‌های افراطی، تجربیاتی از طریق دارو یا ورزش‌های شدید و غیره. یک مسیحی با هر تأثیر شیطانی مقابله می‌کند. همرنگ شدن با شیوه زندگی و رفتار سایر مردم قدرت قوی است که ما را از سمت خدا به سوی شیوه زندگی می‌کشاند که خدا را خشنود نمی‌سازد.

ب- تبدیل با اراده خدا

پیوسته خودمان را وقف احیای افکارمان می‌کنیم. به محض اینکه شروع کردیم به هماهنگ شدن با الگوهای ظاهری مردم، تبدیل بایستی با تغییرات درونی یا تغییر افکار، انگیزه‌ها و نگرش‌ها بر طبق کلام خدا آغاز می‌شود. این اتفاق وقتی میفتد که ما خودمان را تسلیم همکاری با کلام خدا و روح خدا بکنیم. بهترین راه برای داشتن زندگی که خدا را خشنود می‌سازد تبدیل درونی است که خود را به صورت تغییر ظاهری، نمایان می‌کند.

۴- وقف اعضای بدنمان

الف- بخوانید: متی ۶: ۲۲- ۲۳. ما چشمانمان را به خدا وقف می‌کنیم، چون چشمانمان دری است که ما از طریق آن به بعضی چیزها اجازه می‌دهیم به جان‌های ما راه یابند (ایوب ۳۱: ۱).

ب- بخوانید: اشعیاء ۵۰: ۴- ۵. گوش‌هایمان را به خدا وقف می‌کنیم، چون گوش‌هایمان ما را به صدای خدا وصل می‌کنند.

پ- بخوانید: متی ۱۲: ۳۴- ۳۷. زبانمان را به خدا وقف می‌کنیم، چون زبانمان آنچه در قلبمان هست آشکار می‌کند (افسسیان ۴: ۱۵، ۲۹).

پرستش: به نوبت خدا را در یک یا دو جمله بپرستید.

به عنوان یک عمل روحانی در پرستش، کدام بخش از بدنتان را می‌خواهید امروز وقف خدا کنید؟

۳ در میان گذاشتن برکات(۲۰ دقیقه)
جامعه سلیمان ۱، ۲، ۳، ۴

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (جامعه ۱، ۲، ۳، ۴) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).

به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرف‌هایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، درمورد آنچه در میان می‌گذارد بحث نکنید.

تعلیم (۷۰ دقیقه)

۴ رهبری: ویژگی های یک رهبر مسیحی

این بررسی به رهبری در عهد جدید محدود می‌شود.

- راهنمای ۴، پیوست ۴: برای سیر تحول تاریخی رهبری در کلیسای مسیح.
- راهنمای ۴، پیوست ۵: برای شماسان .
- راهنمای ۶، پیوست ۳: برای کارکنان زن در جماعت.
- راهنمای ۶، درس ۱۷: برای مراسم کلیسایی انتصاب رهبران کلیسا.

الف- رهبران بنیادین کلیسای جهانی

مقدمه: رهبر عالی و ابدی اجتماع مسیحی یا کلیسای جهانی، عیسای مسیح است.
رهبران بنیادین اجتماع مسیحی یا کلیسای جهانی، رسولان عیسای مسیح بودند.

کلیسا بدن مسیح است. کلیسا خود را به صورت جماعتهای کثیر (مشارکت‌های مسیحی محلی یا کلیساهای منفرد) در سراسر جهان متجلی می‌سازد. در کتاب مقدس یک جماعت (اول قرنتیان ۲:۱) در خانه گرد می‌آمدند (کلیسا یا مشارکت خانگی) (اول قرنتیان ۱۹:۱۶). در کتاب مقدس جماعت‌ها مستقل بودند: «کلیسای اورشلیم» (اعمال رسولان ۲۲:۱۱)، «کلیسای انطاکیه» (اعمال رسولان ۲۵:۱۱)، «کلیساهای سوریه و کیلیکیه» (اعمال رسولان ۴۱:۱۵)، «کلیسای قیصریه» (اعمال رسولان ۲۲:۱۸) و «کلیسای افسس» (اعمال رسولان ۱۷:۲۰). این جماعتهای منفرد تنها پیر یا شیخ داشتند و از تشکیلات فراگیر و سلسله مراتب مافوق پیران خبری نبود. تنها مسیح است که سر هر جماعت می‌باشد.

۱- عیسای مسیح

الف- مسیح و کلیسای جهانی.
بخوانید: متی ۱۶: ۱۸، افسسیان ۱: ۲۲- ۲۳، اول پطرس ۲: ۲۵؛ ۵: ۴، اعمال رسولان ۲۰: ۲۸
کشف و گفتگو کنید: رابطه عیسای مسیح با کلیسای جهانی چیست؟

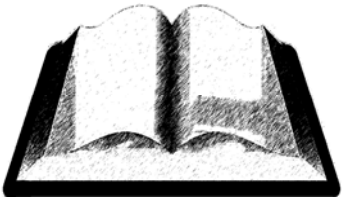
ملاحظات: عیسای مسیح بنیانگذار، سازنده و صاحب کلیسای مسیحی تمام جهان است.

عیسای مسیح همچنین سر، ناظر و شبان اعظم کلیسای مسیحی کل جهان است. او از طریق مرگ و رستاخیزش، بنیانگذار و مالک کلیسای عهد جدید است. او از طریق خدمت زمینی و آسمانی خود بناکننده کلیساست. او تنها سر، ناظر و شبان اعظم کلیسای مسیحی تمام جهان که بدن او است، می‌باشد. در کتاب مقدس حتی یک اشاره هم دال بر اینکه انسانی نماینده عیسای مسیح بر روی زمین باشد، وجود ندارد.

ب- مسیح و استفاده از اقتدارش

کشف و گفتگو کنید: عیسای مسیح اقتدارش را در کلیسا و زندگی مسیحیان چگونه به کار می‌برد؟

مسیح اقتدارش را از طریق کتاب مقدس به کار می‌برد.

بخوانید: یوحنا ۸: ۳۱- ۳۲، اعمال رسولان ۲۰: ۲۷، ۳۲، افسسیان ۶: ۱۷، اول تیموتاؤوس ۳: ۱۴- ۱۵، دوم تیموتاؤوس ۳: ۱۶- ۱۷، تیتوس ۱: ۹، عبرانیان ۴: ۱۲- ۱۳). مسیح اقتدارش را از طریق کتاب مقدس و تعالیمش به کار می‌برد. کتاب مقدس اراده آشکار شده مسیح برای کلیسا و هر مسیحی است. مسیح به کلیسا قانون بخشید؛ یعنی تعالیم اساسی که بایستی کلیسا بر اساس آنها اداره شود. عهد جدید در بردارنده این تعالیم است. مسیحیان نباید پا را از آنچه در کتاب مقدس نوشته شده است فراتر بگذارند (اول قرنتیان ۶:۴- ۷، م.ک. اول قرنتیان ۱۹:۱)! مسیحیان نباید از انبیای عهد عتیق (تثنیه ۲:۴، ۳۲:۵، یوشع ۷:۱، اشعیا ۱۳:۲۹، ارمیا ۸:۸) و رسولان عهد جدید (متی ۴:۴- ۷، اعمال رسولان ۲۲:۲۶، ۲۵:۲۸، اول پطرس ۹:۱- ۱۲، دوم پطرس ۱:۳- ۲، مکاشفه ۱۸:۲۲- ۱۹) جلوتر بروند. مسیحیان نباید سنت‌هایی داشته باشند که ملغی‌کننده کلام خداست (متی ۳:۱۵ و ۶، مرقس ۷:۷- ۸).

مسیح از طریق روح‌القدس اقتدارش را به کار می‌برد.

روح‌القدس، روح مسیح و نماینده مسیح بر روی زمین است. او به صورت نتیجه‌بخشی مسیح را در کلیسای جهانی و هر جماعت منفردی ظاهر می‌کند.

بخوانید: یوحنا ۱۳:۱۶- ۱۵، یوحنا ۲۶:۱۴، ۲۶:۱۵، ۲۱:۲۰- ۲۳، لوقا ۴۹:۲۴، اعمال رسولان ۵:۱- ۸

مسیح، از طریق روح‌القدس، رسولان یعنی رهبران بنیادین

کلیسا را برای انجام خدمات روحانی‌شان تجهیز ساخت. از طریق روح‌القدس، مسیح آنها را به جمیع راستی هدایت کرد، آنچه را که در زمان زندگی‌اش به روی زمین به آنها یاد داد برای آنها یادآوری کرد و به آنها تمام آنچه که مورد نیازشان بود تعلیم داد. به این ترتیب رسولان مسیح، درحین موعظه انجیل و شاگردسازی برای مسیح و در حین ثبت حقیقت در کتاب‌های عهد جدید که خودشان آنها را نوشتند، شاهدین توانای مسیح بودند.

بخوانید: اعمال رسولان ۱۵: ۲۸

از طریق روح‌القدس، مسیح جلسه و تصمیم‌گیری نمایندگان کلیسای انطاکیه را با رسولان عیسای مسیح و با پیران جماعت اورشلیم هدایت کرد. واژه‌ای که در اعمال رسولان ۴:۱۶ برای «تصمیمات» (یونانی: dogmata kekrimena) به کار رفته، از دسته واژگان فنی قضایی است و به معنای تصمیمات لازم‌الاجرا نمی‌باشد، بلکه تصمیماتی است که بیشتر حکم اندرز و نصیحت از سوی رسولان دارد. بنابراین از عبارت مزبور هیچ مفهومی دال بر اعمال اقتدار شوراها یا مجمع‌های کلیسای سنتی در سده‌های دوم و سوم میلادی نمی‌توان استنباط نمود. یوحنا ۸:۱۶، رومیان ۵:۸- ۱۰، غلاطیان ۱۶:۵ و ۱۸ و ۲۵، افسسیان ۱۷:۶ را بخوانید. روح‌القدس امروز هم به یادآوری و هدایت مسیحیان و پیران ادامه می‌دهد، اما هیچ وقت به شیوه‌ای مغایر با کتاب مقدس و تعالیمش عمل نمی‌کند.

مسیح از طریق رهبری جماعت منفرد اقتدارش را به کار می‌برد.

بخوانید: اعمال رسولان ۲۸:۲۰

مسیح از طریق شورای پیران جماعت (مشارکت مسیحی محلی که در مکانی مانند خانه گرد هم می‌آیند) اقتدار خود را به کار می‌برد. دانستن این حقیقت آرامش‌بخش است که مسیح همیشه در کلیسا حضور دارد زمانی که کلیسا جلسه‌ای برای پرستش خدا دارد و یا وقتی که در نام عیسی حرف می‌زند و عمل می‌کند (متی ۲۰:۱۸، ۲۰:۲۸).

پ- نمونه‌هایی از حاکمیت مسیح

کشف و گفتگو کنید: نمونه‌های خاصی از حاکمیت مسیح از طریق روح‌القدس در کلیسا چیست؟

- **بخوانید:** یوحنا ۱۶: ۸- ۱۰

مسیح مردم را به گناه، عدالت و داوری ملزم می‌کند.

- **بخوانید:** یوحنا ۳: ۳– ۸، دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳– ۱۴، اول پطرس ۱: ۲

او به صورت مؤثری مردم را از طریق تعلیم انجیل دعوت می‌کند، باعث تولد تازه آنها می‌شود، آنها را نجات می‌بخشد و تقدیس می‌کند.

- **بخوانید:** اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، افسسیان ۴: ۷

او مسیحیان را با عطایای روحانی تجهیز می‌کند تا او را آن طور که او تصمیم می‌گیرد خدمت کنند.

- **بخوانید:** مرقس ۱۳: ۴، اول قرنتیان ۳: ۶، ۱۲: ۵ - ۷

به هر مسیحی تکلیف با خدمتی را در جماعت و در جهان محول می‌کند.

- **بخوانید:** اول قرنتیان ۱۲: ۱۸، ۲۴ - ۲۶

او تمام مسیحیان را طوری در جماعت‌های منفرد قرار می‌دهد که خود می‌خواهد به طوری که اتحادی در جماعت در کنار تنوع خدمات وجود خواهد داشت.

در هر حال، مسیحیان در تمام این زمینه‌ها دارای مسؤولیت شخصی و هم متقابل هستند. اگر آنها نسبت به مسؤولیت‌هایشان غفلت کنند، حاکمیت مسیح را در زندگی‌شان یا در جماعتشان تجربه نخواهند کرد.

۲- رسولان عیسای مسیح

کشف و گفتگو کنید: رسولان عیسای مسیح چه کسانی بودند؟ عملکرد و اقتدارشان چه بود؟

الف- رسولان مسیح گروهی بی‌مانند بودند.

بخوانید: مـــرقس ۳: ۱۳- ۱۹

رسولان عیسای مسیح، گروه بی‌مانندی بودند چون شخصا انتخاب، دعوت، تجهیز شده و توسط مسیح فرستاده شدند تا شاهد او و بخصوص رستاخیزش باشند (اعمال رسولان ۱:۲۱- ۲۲).

ب- رسولان عیسای مسیح خدمتی بی نظیر یافتند.

بخوانید: یوحنا ۱۶: ۱۲- ۱۵، یوحنا ۲۰: ۱۹- ۲۳، اعمال رسولان ۱: ۸

روح‌القدس به اندازه‌ای که خدمات خاص خود را انجام دهند به ایشان بخشیده شد. خدمت آنها، اعلام حقیقت و راستی در آغاز تاریخ کلیسا و ثبت حقایق در کتاب‌های عهد جدید بود که خودشان آنها را نوشتند و اینکه در همه جا نخستین جماعت‌های منفرد را تأسیس کنند. به همین علت آنها را بنیاد کلیسای جهانی می‌گویند (افسسیان ۲:۲۰، مکاشفه ۱۴:۲۱).

پ- رسولان عیسای مسیح دارای اقتداری خاص و منحصر به فرد بودند.

بخوانید: متی ۱۶: ۱۸- ۱۹، ۱۸: ۱۸

به آنها اقتداری خاص برای بنا کردن آموزه‌های کل کلیسا داده شد، از طریق تعالیمشان (اعمال رسولان ۲۸:۱۵- ۲۹، دوم تسالونیکیان ۱۴:۳)، فرمان به مسیحیان برای اطاعت از تعالیم، نصب نخستین رهبران جماعتهای منفرد (اعمال رسولان ۲۳:۱۴) و وارد کردن و بیرون کردن مردم از ملکوت خدا (اعمال رسولان ۱۴:۸- ۱۷، ۵: ۱- ۱۱) و به نمایش گذاردن نشانه‌های یک رسول (مرقس ۲۰:۱۶، دوم قرنتیان ۱۲:۱۲، عبرانیان ۳:۲- ۴).

ت- رسولان عیسی سمیح جانشینی نداشتند.

بخوانید: اعمال رسولان ۱: ۲۱- ۲۶، افسسیان ۲: ۱۹- ۲۰، ۳: ۴- ۵ ، مکاشفه ۲۱: ۱۴

رسولان عیسای مسیح شامل یازده نفر از شاگردان عیسای مسیح (لوقا ۹:۲۴ و ۳۳) و پولس رسول (اعمال رسولان ۱۴:۲، ۱۵:۲۶- ۱۸، اول قرنتیان ۱:۱، ۱:۹) می‌شوند. رسولان عیسای مسیح جانشینی نداشتند، چون هیچ کس در زمان‌های بعد بر اساس اعمال رسولان ۱: ۲۱ - ۲۲ واجد شرایط محسوب نمی‌شد. تعداد رسولان عیسای مسیح برای همیشه محدود به ۱۲ نفر می‌باشد (مکاشفه یوحنا ۲۱: ۱۴). حتی یک اشاره هم در کتاب مقدس وجود ندارد که دال بر به اصطلاح جانشینی رسولان توسط اسقفان باشد. مسیح یگانه اسقف کلیسا باقی می‌ماند (اول پطرس ۲۵:۲).

ث- رسولان عیسای مسیح را باید از رسولان جماعت‌های مسیحی متمایز دانست.

رسولان جماعت‌های مسیحی نمایندگان و فرستادگان جماعت‌ها (دوم قرنتیان ۲۳:۸، فیلیپیان ۲۵:۲) یا به مفهوم گسترده‌تر، رسولان میسیونرها هستند که برای معرفی مسیح و تأسیس جماعت‌های تازه منصوب می‌شوند (اعمال رسولان ۱:۱۴- ۴، اول تسالونیکیان ۶:۲- ۷). آنانی که رسول بودن را به عنوان یک عطای روحانی دریافت می‌نمایند (اول قرنتیان ۲۸:۱۲، افسسیان ۱۱:۴- ۱۶) نه برای رهبری یا فرمانروایی بر جماعت، بلکه برای خدمت گماشته شده‌اند؛ یعنی تجهیز مسیحیان برای انجام وظایفشان در کلیسا. همه این رسولان، انبیا، مبشران، معلمان و شبانان باید زیر رهبری پیران منتصب جماعت به انجام وظیفه بپردازند (اول تیموتاؤوس ۱۷:۵). حتی پطرس رسول در جماعت‌هایی که خدمت می‌کرد، نقش یکی از پیران را ایفا می‌نمود (اول پطرس ۱:۵- ۲). رسولان عیسای مسیح (پولس و یوحنا) به مسیحیان بر ضد رسولان دروغین هشدار می‌دهند مردانی که مدعی رسالتی برابر با رسولان عیسای مسیح می‌باشند. باید نقاب از چهره ایشان برداشت و در برابرشان ایستادگی کرد.

خلاصه: عیسای مسیح تا به ابد، بنیانگزار، بناکننده، مالک و سرکلیساست. کلیسا بدن مسیح است.

رسولان عیسای مسیح رهبران بنیادین کلیسا هستند. مسیح از آنها استفاده کرد تا اولین جماعت‌های (کلیساهای محلی) تاریخی را در میان یهودیان، سامری‌ها و امت‌ها تأسیس کنند و اولین رهبران کلیساهای منفرد را منصوب کردند.

ب- رهبران منصوب جماعت‌های مسیحی

مقدمه: پیران رهبران مقرر جماعت خدا در عهد عتیق بودند. در جماعت خدا در عهد جدید (کلیسای جهانی که خودش را به صورت جماعت‌های منفرد بسیاری در هر جا نمایان می‌سازد) نیز پیران رهبران مقرر شده می‌باشند. زمانی که رسولان مسیح هنوز زنده بودند، به عنوان پیران نیز در جماعت‌های منفرد انجام وظیفه می‌کردند (اعمال رسولان ۲:۶- ۴، اول پطرس ۱:۵، دوم یوحنا ۱:۱). شماسان برای هدایت یک جماعت منصوب نمی‌شوند، بلکه برای انجام وظایفی خاص در درون جماعت.

۱- مشایخ یا پیران در عهد عتیق

بخوانید: خروج ۳: ۱۶، ۱۸: ۱۷- ۲۶ ، تثنیه ۱: ۹- ۱۸، ۳۱: ۲۸.

کشف و گفتگو کنید: یک اجتماع خدا در عهد عتیق چگونه رهبری می‌شدند؟

ملاحظات: در جامعه عهد عتیق خدا، که واقعیتی متعلق به ۱۴۴۷ پ. م. بود (خروج ۱۸:۳، ۲۹:۴)، مشایخ یا پیران، سران قبیله‌ها (تثنیه ۳۱: ۲۸، اول سموئیل ۴: ۳، عزرا ۶: ۷، ارمیا ۱۹: ۱) یا سران خاندانی از یک قبیله بودند (دوم سموئیل ۱۲: ۱۷). هنگامی که بی اسرائیل در فلسطین رحل اقامت افکندند، هر شهری با هر موقعیت و اهمیتی دارای مشایخ خود بود (تثنیه ۲۱: ۳، روت ۴: ۲، امثال ۳۱: ۲۳).

پیران بر اساس توانایی‌ها، ترسی که از خدا داشتند، قابل اعتماد بودن، نفرتشان از رشوه (خروج ۱۸: ۱۷- ۲۶)، رهبریشان (اعداد ۱۱: ۱۶- ۱۷)، حکمتشان، درکشان و در رابطه با دستوراتی که خدا درمورد شرایط لازم آنها داده است، انتخاب می‌شدند (تثنیه ۱: ۹- ۱۸). آنها بنا بر میزان توانایی و تجربه‌شان، مسؤول و مأمور گروه‌های هزار، صد، پنجاه و ده نفره مردم بودند و بخصوص این خدمت را داشتند که همیشه میان مردم داوری کنند.

خدا انبیا، کاهن اعظم، کاهنان و لاویان را برنگمارد تا در اسرائیل ساختاری سلسله مراتبی از رهبری به وجود آورند، بلکه تا در مشاغل و وظایف دینی گوناگون در اسرائیل به خدمت بپردازند.

انبیا نماینده خدا و کلامش خطاب به قوم و کاهنان نماینده قوم به سوی خدا بودند. هنگامی که بنی اسرائیل خواستند پادشاهی زمینی برای خود داشته باشند، در واقع خدا را به عنوان یگانه پادشاه خویش رد نمودند (اول سموئیل فصل ۸).

۲- مشایخ یا پیران در زمان امپراتوری‌های ماد- فارس، یونانی و رومی‌ها

ساختار رهبری پیران در خلال فرمانروایی امپراتوری‌های سیاسی بیگانه به صورت سلسله مراتبی در آمد.

الف- دوران امپراتوری ماد - فارس (۵۵۹ - ۳۳۱ قبل از میلاد).
تنها پس از پایان اسارت بابل (۵۵۹- ۳۳۱ پ. م.) و در دوران فرمانروایی امپراتوری ماد- پارس بود که گروهی از رهبران تحت نظارت عزرا (۴۵۸ قبل از میلاد) تشکیل گردید که بیشتر شامل مشایخ برجسته محلی و همچنین بعضی از معلمان و داوران منتخب بودند (عزرا ۷: ۲۵- ۲۶، ۱۰: ۱۴).

ب- دوران امپراتوری سلوکیه (۳۱۲ قبل از میلاد به بعد)
در این دوران، یک گروه بنام «شورای مشایخ» (یونانی: gerousia) تشکیل گردید که شامل مشایخ، کاهن اعظم و کاهنان می‌شد. آنها نماینده قوم بودند (اول مکابیان ۱۲: ۶). بدین ترتیب شورایی از پیران بر کل قوم یهود فرمانروایی می‌کردند.

پ- دوران امپراتوری روم (قرن اول قبل از میلاد و قرن اول میلادی).
در طی این دوران هـــر بخش محلی دارای «شورایی از مشایخ» بود. بدین ترتیب شوراهای مشایخ بسیاری وجود داشت. در طی دوران وکلای رومی (۶- ۶۶ میلادی) قدرتمندترین «شورای مشایخ» در اورشلیم «سنهدرین» نام داشت و شامل مشایخ، کاهن اعظم و معلمان شریعت می‌شد (متی ۱۶: ۲۱). مشایخ اعضای غیردینی سنهدرین از خانواده‌های بسیار متمول اشرافی اورشلیم بودند. والیان رومی به سنهدرین قدرت دخالت در امور داخلی کشور را داده بودند (به جز گردآوری مالیات، رهبری سیاسی یا نظامی) سنهدرین بر تمام امور داخلی کشور قدرت داشته و حتی در میان یهودیان پراکنده نیز به رسمیت شناخته شده بودند (اعمال رسولان ۲۲: ۵).

۳- پیران در جماعتهای یهودی عهد جدید.

بخوانید: اعمال رسولان ۲: ۴۲، ۶: ۱- ۴، اول پطرس ۵: ۱، سوم یوحنا ۱.

کشف و گفتگو کنید: اجتماعات کثیر خدا در عهد جدید (جماعت‌های منفرد) چگونه رهبری می‌شدند؟

ملاحظات: در دوران عهد جدید و بعد از پنتیکاست بعد از اینکه نخستین گروه شاگردان، قوم جدید خدا را در اورشلیم به وجود آورند، به احتمال قوی پیران کلیسای مسیحی مانند دوران عهد عتیق و از طبقات مشابه‌ای انتخاب شدند؛ یعنی از میان سران خانواده‌ها و سایر مردان با نفوذ. آنها احتمالا به وسیله ایمانداران و درست مانند خادمان انتخاب شدند (اعمال رسولان ۶: ۱- ۷) لوقا (اعمال رسولان ۶: ۴)، پطرس (اول پطرس ۵: ۱) و یوحنا (سوم یوحنا ۱) روشن می‌سازند که رسولان عیسای مسیح قطعا در جوامع یا جماعتهای منفرد مسیحی به عنوان پیران کلیسا عمل می‌کردند. خدمت ابتدایی این پیران کلیسا در جماعت‌های منفرد دعا و خدمت موعظه و تعلیم کلام بود.

۴- پیران در جماعتهای غیریهودی عهد جدید.

بخوانید: اعمال رسولان ۱۴: ۲۳، تیتوس ۱: ۵.

کشف و گفتگو کنید: جماعت‌های تازه تأسیس شده در دیگر کشورها چگونه رهبری می‌شدند؟

ملاحظات: رسولان و همکارانشان (با میسیونرها یا بانیان کلیساها در دوران جدید مقایسه نمایید) جماعت‌های جدید مسیحی در میان غیریهودیان تأسیس کردند. سپس پیران را در هر جماعتی گماردند. هرگز در جماعت فقط یک پیر نبود، بلکه همیشه گروهی از پیران وجود داشتند که مسایل اجتماع یا کلیسای محلی مسیحی را هدایت می‌کردند. این گروه از پیران، «شورای پیران کلیسا» نامیده می‌شد (اول تیموتاؤوس ۴: ۱۴).

خلاصه: عیسای مسیح خودش مؤسس، بناکننده و مالک کلیسای مسیحی است (متی ۱۶: ۱۸، اعمال رسولان ۲۰: ۲۸). او تنها سر، اسقف و شبان اعظم کلیسا است (افسسیان ۱:۲۰- ۲۳، اول پطرس ۲:۲۵، ۴:۵). او از رسولانش دعوت کرد تا نخستین جماعت‌های مسیحی تاریخی را بنیان گذارند (متی ۱۶:۱۸- ۱۹، افسسیان ۲:۲۰، مکاشفه ۲۱:۱۴). رسولان عیسای مسیح و همکارانشان پیران کلیسا را به کار گماشتند تا در نخستین جماعت‌های مسیحی رهبر باشند (اعمال رسولان ۱۴:۲۳، تیتوس ۱:۵). پس عیسای مسیح هنوز هم رهبر (سر، اسقف و شبان اعظم، افسسیان ۱: ۲۲، ناظر، اول پطرس ۲: ۲۵) تمام کلیساهای مسیحی است. رسولان عیسی بنیاد تاریخی کل کلیسای مسیحی بودند (افسسیان ۲: ۲۰) و پیران کلیسا هنوز هم رهبران منصوب جماعت‌های منفرد هستند. درحالی که رسولان عیسای مسیح نمی‌توانند جانشینی داشته باشند (اعمال رسولان ۱: ۲۱- ۲۲) باز هم هر جماعتی به انتخاب و انتصاب پیران به عنوان رهبران جماعت ادامه می‌دهند البته مطابق با دستورالعمل‌های رسولان عیسای مسیح در کتاب مقدس (اعمال رسولان ۲۰:۱۷و ۲۸، اول تیموتاؤوس ۳:۱- ۷و ۱۴- ۱۵، ۵:۱۷- ۲۲، تیتوس ۱:۵- ۹، اول پطرس ۵:۱- ۴).

پ- شورای پـــــیران

معرفی: برطبق عهد جدید، هر جماعت بایستی توسط گروهی از مردان بنام «شورای پیران کلیسا» رهبری شود (یونانی: presbuterion) (اول تیموتاؤوس ۴: ۱۴، اعمال رسولان ۲۰: ۱۷، ۲۸). امروزه ما ممکن است چنین گروهی از پیران را «شورای پیران کلیسا» بنامیم. در عهد جدید، واژه‌های شبان و ناظر اغلب همراه با واژه پیر (یونانی: presbuteros) هستند.

۱- واژه‌های «پیـــــران»، شبانان و ناظران

بخوانید: اعمال رسولان ۲۰: ۱۷، ۲۸، تیتوس ۱: ۵ ، ۷، اول پطرس ۵: ۱- ۴.

کشف و گفتگو کنید: بین واژه‌هایی مانند «پیر»، «شبان» و «ناظر» در عهد جدید چه تفاوت‌هایی وجود دارد؟

ملاحظات:

الف- عهد جدید از این واژه‌ها به صورت متناوب استفاده می‌کند.

- واژه یونانی «پیر» " presbuteros" است. واژه انگلیسی priest از واژه یونانی آن presbuteros گرفته شده است.
- واژه یونانی «خادم یا شماس» " diakonos" است. واژه انگلیسی آن deacon از واژه یونانی آن "diakonos" گرفته شده است.
- واژه یونانی مربوط به «اسقف» " episkopos" است. واژه انگلیسی آن bishop از واژه یونانی "episkopos " گرفته شده است.
- واژه یونانی «شبان» " poimen" است و کلمه لاتین آن " pastor" می‌باشد. واژه انگلیسی آن pastor از لاتین آن مشتق شده است.
- واژه یونانی مربوط به «ناظر» " episkopos" است. واژه انگلیسی آن bishop از واژه یونانی "episkopos" گرفته شده است.

در دوران عهد جدید (۳۰ - ۹۷ میلادی) واژه‌های ناظر (یونانی episkopos و انگلیسی: bishop)، شبان (لاتین و انگلیسی: pastor) و پیر (یونانی: presbuteros و انگلیسی: priest) بدون وجود هیچ تمایزی مربوط به یک کلمه و یک شخص هستند.

- در اعمال رسولان تمام پیران (اعمال رسولان ۲۰: ۱۷)، در جایگاه ناظران و شبانان انجام وظیفه می‌کردند (اعمـــــال رسولان ۲۰: ۲۸)!

- در تیتوس تمام پیـــران (تیتوس ۱: ۵)، ناظران نیز نامیده شده‌اند (تیتوس ۱: ۷).
- در اول پطرس، تمام پیران (اول پطرس ۵: ۱)، در جایگاه ناظران و شبانان انجام وظیفه می‌کردند (اول پطرس ۵: ۱و۲) که تحت نظارت شبان اعظم که عیسای مسیح است، می‌باشند.

این موضوع نشان می‌دهد که در ارتباط با واژه‌شناسی لوقا، پولس و پطرس استفاده از سه واژه پیران، شبانان و ناظران به صورت قابل تعویض و جانشینی انجام می‌گیرد. با وجود آنکه تمام این واژه‌ها امروزه متفاوت معنی می‌دهند، عهد جدید هیچ تمایزی میان پیران، ناظران و شبانان قائل نمی‌شود!

ب- عهد جدید تعلیم می‌دهد که هر کلیسای محلی به عنوان رهبران هر جماعت دارای «شورای پیران کلیسای» مختص به خود می‌باشد.

در کلیسای عهد جدید در میان رهبران هیچ سلسله مراتبی وجود نداشت! فقط یک گروه منصوب از رهبران کلیسای مسیحی در هر جماعت منفرد وجود داشت که «شورای پیران کلیسا» (اول تیموتاؤوس ۴: ۱۴) نامیده می‌شدند. همه پیران موجود در این گروه دارای مسؤولیت رهبری در جماعت خودشان بودند (اعمال رسولان ۱۱: ۳۰، ۱۴: ۲۳، ۱۵: ۲ و ۲۲؛ ۲۰: ۱۷، اول تیموتاؤوس ۵: ۱۷، تیتوس ۱: ۵، یعقوب ۵: ۱۴، اول پطرس ۵: ۱).

پ- معنی این واژه‌های متفاوت.

این سه واژه episkopos به معنی پیر، poimen یا pastor به معنی شبان و presbuteros به معنی ناظر سه مقام یا موقعیت متفاوت کلیسایی را شرح نمی‌دهند. همه آنها مربوط به یک مقام کلیسایی یعنی «پیر کلیسا» می‌باشند. هر سه آنها یک گروه از رهبران کلیسا را از سه جنبه شرح می‌دهند.

- واژه پیر به منصب آنان اشاره می‌کند و بلوغ روحانی، تجربه و احترام بیشتر به فرمان این رهبران را می‌رساند.
- واژه شبانان و ناظران نیز ماهیت کار آنها را توضیح می‌دهند.

عهد جدید تعلیم می‌دهد که تمام پیران یک جماعت منفرد (یک کلیسای محلی)، شبانان و ناظران آن کلیسا هستند و تمام پیران یک جماعت در مقام شبانی هستند و در آن کلیسا دارای عملکردهای مدیریتی، تعلیمی و اداری می‌باشند.

ت- سیر تحول تاریخی رهبری کلیسای مسیحی به صورت سلسله مراتب.

راهنمای ۴، پیوست ۴ را ملاحظه کنید.

۲- مشخصات کتاب مقدسی پیران کلیسا

بخوانید: اول تیموتاؤوس ۳: ۱– ۷، تیتوس ۱: ۶- ۹.

کشف و گفتگو کنید: ضروریات یا مشخصات کتاب مقدسی پیران کلیسا چیست؟

ملاحظات: مردان فقط در صورتی به عنوان پیران کلیسا انتخاب و به کار گماشته می‌شوند که ضروریات کتاب مقدسی زیر را داشته باشند.

ویژگی‌های پیران کلیسا به سه قسمت تقسیم می‌شود:

الف- رفتار شخصی او.

در ارتباط با خواهش‌ها و خلق وخو بایستی پرهیزگار باشد. در ارتباط با پول صادق باشد و نباید جمع کردن اموال زمینی را هدف خود بسازد.

ب- زندگی خانواده او.

در ارتباط با زنان، او بایستی نمونه وفاداری به همسرش باشد. اگر او مجرد است بایستی نسبت به همه زنان نمونه پاکی باشد. در ارتباط با فرزندانش بایستی آنها را به سوی اعتماد و اطاعت از مسیح هدایت کند و همینطور به والدینش احترام بگذارد.

پ- توانایی‌های خدمتی او.

در ارتباط با بلوغ، او نباید تازه ایمان و مسیحی نابالغ باشد. در ارتباط با کتاب مقدس او بایستی آموزه‌های صحیح را حفظ کند و بایستی بتواند از کتاب مقدس برای موعظه، تعلیم و هدایت مردم استفاده کند.

۳- خدمات پیـــران کلیسا

الف- نخستین مسؤولیت پیران کلیسا این است که شبانان گله خدا باشند.

بخوانید: اعمال رسولان ۲۰: ۲۸- ۳۱، اول پطرس ۲:۵.

کشف و گفتگو کنید: شبان یک جماعت بودن یعنی چه؟

ملاحظات: به عنوان شبانان، به پیران کلیسا، خدمت شبانی کردن اعضای جماعت سپرده شده است. آنها مسؤولیت نظارت بر جماعت را دارند، درست مانند عیسی شبان نیکو که بر کل کلیسای موجود در جهان نظارت می‌کند (اول پطرس ۲:۲۵، مزمور ۲۳). به اتفاق هم پیران کلیسا، به منظور رشد و سلامتی روحانی، اعضای جماعت را تغذیه، مراقبت و هدایت می‌کنند.

پیران کلیسا به اتفاق هم مسؤولیت دارند که نسبت به اعضای واقعا نیازمند کلیسای محلی مثل یتیمان، بیوه‌ها و تازه ایمانان توجه محبت‌آمیز و علاقه نشان دهد (اول تیموتاؤوس ۱۶:۵). آنها از بیماران عیادت و برایشان دعا می‌کنند (یعقوب ۱۴:۵- ۱۵). پیران کلیسا همراه با هم نسبت به معلمان کاذب و فریبکار هوشیار هستند و جماعت را از گزندشان دور نگاه می‌دارند (اعمال رسولان ۲۹:۲۰- ۳۱). هر یک از پیران علاوه بر اعضای کلیسای محلی ناظر و مواظب سایر پیران کلیسا است. بدین ترتیب هم اعضا و هم پیران کلیسا نسبت به شخص دیگر نیز پاسخگو می‌باشند. پیران کلیسا به عنوان شبانان بایستی وظیفه خود را نه به خاطر یک مقام بلکه به عنوان یک خدمت انجام دهند. همچنین نباید فقط یک شبان برای هر کلیسا وجود داشته باشد. هر یک از اعضا «شورای پیران کلیسا» بایستی یک شبان باشد.

ب- خدمت دوم پیران کلیسا این است که مدیران در خاندان خدا باشند.

بخوانید: اول تسالونیکیان ۵: ۱۲- ۱۵، اول تیموتاؤوس ۳: ۵، ۵: ۱۷، تیتوس ۱: ۷.

کشف و گفتگو کنید: مدیر جماعت بودن یعنی چه؟

ملاحظات: به عنوان مدیر به پیران کلیسا خدمت **هدایت و مدیریت فعالیت‌ها و دارایی‌های** جماعت (یونانی: oikos) داده شده است. پیران کلیسا (و نه شماسان) بایستی امور کلیسای محلی را هدایت کنند.

- درتسالونیکیان و تیموتاؤوس، خدمت پیران کلیسا به صورت تصمیم گرفتن، هدایت کردن یا مدیریت ذکر شده است. البته هدایت یا مدیریت با مفهوم پیشبرد یا جهت دادن به دیگران با گذاشتن یک نمونه از خود می‌باشد (یونانی: pro-histemi).
- در تیتوس، خدمت پیران کلیسا به عنوان مدیران و مجریان (یونانی: oikonomos) اهل خانه خدا شرح داده شده است.

با این حال شیوه رهبری پیران کلیسا نباید خداوندی کردن بر آنانی باشد که بدیشان سپرده شده‌اند، بلکه رهبری آنها از طریق به جا گذاشتن یک نمونه از خود می‌باشد (اول پطرس ۵: ۲- ۳). اگر یکی از پیران کلیسا، خانواده خود را به خوبی مدیریت نکند (اول تیموتاؤوس ۳: ۴- ۵) یا همسر و فرزندانش به توجه بیشتری احتیاج داشته باشند، بایستی از مقام خود استعفا داده و آنچه خانواده‌اش به آن نیاز دارند را در اختیار آنها قرار دهد. بایستی بین تمام مسؤولیت‌های آنها در زندگی هماهنگی برقرار باشد.

گفتگو کنید: پیران کلیسا در رابطه با قوم بایستی کدام عملکردها و فعالیت‌ها را هدایت و مدیریت کنند؟

ملاحظات:

پیران در جلسات خود عملکردهای جماعت را اداره می‌کنند.

آنها هم جلسات معمولی و هم جلسات خاص را به پیش برده و هدایت می‌کنند.

- جلسات معمولی برای مثال جلسات پرستشی روز خداوند و همچنین جلسات گروه‌های کوچک بررسی کتاب مقدس، دعا و مشارکت هستند (اعمال رسولان ۲: ۴۲).
- جلسات خاص برای مثال تعمید و شام خداوند، جشن هایی مانند عید پاک، ازدواج مراسم دفن، ملاقات‌ها، جلسات مراقبت و تجهیز اعضا و همچنین جلسات دعا برای نبرد روحانی علیه ملکوت ظلمت.

پیران کلیسا عملکرد جماعت در جهان را اداره می‌کنند.

آنها فعالیت‌های زیر را به پیش می‌برند و هدایت می‌کنند.

- آنها اعضای کلیسا را تشویق می‌کنند که به خانواده‌هایشان و همسایه‌هایشان بشارت بدهند از خود شهادتی مسیحی در مراکز و مؤسسات فرهنگی محلی به جا بگذارند مثل مدارس، انجمن‌ها و دولت (متی ۵: ۱۳– ۱۶، ۱۰: ۳۲– ۳۷، اعمال رسولان ۵: ۴۲) و برای همه مردم جهان دعا کنند (اول تیموتاؤوس ۲:۱- ۲).
- از فعالیت‌های مبلغین در سایر مناطق و سایر قوم‌ها حمایت می‌کنند و همینطور از سازمان‌های مذهبی با اهداف خاص و جماعت‌های نیازمند در سایر جاها (رومیان ۱۶: ۲۳- ۲۴، فیلیپیان ۱: ۵، ۴: ۱۵- ۱۶، سوم یوحنا ۵– ۸، دوم قرنتیان ۸).

پیران کلیسا عملکرد برنامه‌های آموزشی جماعت را اداره می‌کنند.

آنها فعالیت‌های زیر را به پیش می‌برند و هدایت می‌کنند.

- آنها شاگردسازی را در جماعت سازماندهی می‌کنند. همه اعضا بایستی رشد کنند و در مسیح بالغ شوند.
- بایستی تجهیز همه اعضا را برای انجام فعالیت‌های مختلف خدماتی سازماندهی کنند (افسسیان ۴: ۱۱- ۱۶).
- آنها کلاس‌های تعمید، تعلیم بچه‌ها، جوانان، بزرگسالان و افراد مسن و همچنین گروه‌های کار را برای بشارت سازماندهی می‌کنند.

پیران جماعت عملکرد شخصی اعضا را به عنوان مسیحیان اداره می‌کنند.

- آنها کمک‌های شخصی را به پیش می‌برند و نظارت می‌کنند.

- آنها همه اعضا را تشویق می‌کنند که در روابطشان محبت داشته و در فعالیت‌هایشان رفتار شایسته‌ای داشته باشند (عبرانیان ۱۰: ۲۴- ۲۵).
- آنهـــا اعـــضا را با صبر زیاد و دستورالعمل دقیق، اصلاح، توبیخ و بخصوص تشویق می‌کنند (دوم تیموتاؤوس ۴: ۱- ۵، تیتوس ۲: ۱۵).
- آنها مشاوره با همه اعضایی که مشکل دارند و آسیب دیده‌اند را سازماندهی می‌کنند (اول تسالونیکیان ۱۲:۵- ۱۵).
- نسبت به همه اعضایی که مرتکب گناهان بسیارجدی می‌شوند انضباط کلیسایی را به کار می‌برند (متی ۱۸: ۱۵- ۱۷).

پیران جماعت عملکردهای اعضا در خدمات مختلف را اداره می‌کنند.

آنها فعالیت‌های زیر را به پیش می‌برند و هدایت می‌کنند.

- آنها همه اعضای جماعت را تشویق می‌کنند که در فعالیت‌های خدماتی متفاوت شرکت کنند البته هماهنگ با خدمتی که مسیح به آنها محول کرده و عطایای روحانی که او به هرکدام از آنها داده است.
- به آنها کمک می‌کنند که توانایی‌های عطایای روحانی خود را کشف کنند و به آنها این فرصت را می‌دهند که نسبت به خدمات و عطایایشان دارای عملکرد باشند. این شامل تشویق آنها به زندگی، تشخیص، امتحان، محدودکردن و نظارت بر عمل منظم عطایای روحانی بر طبق تعالیم کتاب مقدس است (اول تیموتاؤوس ۴: ۱۴، دوم تیموتاؤوس ۱: ۶، اول تسالونیکیان ۵: ۱۹– ۲۱، اول قرنتیان ۱۲: ۱۰، اول یوحنا ۴: ۱، اول قرنتیان ۱۴: ۲۶- ۴۰).

پ- خدمت سوم پیران کلیسا این است که معلمان کلام خدا باشند.

بخوانید: اول تسالونیکیان ۵: ۱۲، اول تیموتاؤوس ۳: ۲، ۵: ۱۷، تیتوس ۱: ۹.

کشف و گفتگو کنید: معلم کلام خدا در جماعت بودن یعنی چه؟

ملاحظات: به پیران کلیسا به عنوان معلم مسؤولیت **به کار بردن کتاب مقدس** برای موعظه، تعلیم، نصیحت و تنبیه کردن مردم سپرده شده است.

مسؤولیت‌های پیران کلیسا در ارتباط با کتاب مقدس.

- آنها کلام خدا را برای غیرمسیحیان و همینطور مسیحیان موعظه می‌کننـــد (اول تیموتاؤوس ۵: ۱۷).
- آنها از کتاب مقدس برای گفتگو درمورد عیسای مسیح با غیرمسیحیان همینطور مسیحیان استفاده می‌کنند (اعمال رسولان ۱۷: ۱- ۴، ۱۱).

- آنها به اعضای جماعت تمام اراده خدا را که در کتاب مقدس آشکار کرده است می‌آموزند (اعمال رسولان ۲۰: ۲۰، ۲۷).
- آنها به اعضا تعلیم می‌دهند که از فرامین عیسی اطاعت کنند (متی ۲۸: ۲۰).
- آنها با استفاده از حکمت کلام مسیح، کلام خدا را در افکار و قلوب اعضای کلیسا جا میندازد و وارد می‌کنند، ترسوها را تشویق می‌کنند و به آنانی که تنبل هستند هشدار می‌دهند و به آرامی به مخالفین خود تعلیم می‌دهند (کولسیان ۳: ۱۶، اول تسالونیکیان ۵: ۱۲- ۱۵، دوم تیموتاؤوس ۲: ۲۳- ۲۶).
- آنها درمورد موضوعات آموزشی گفتگو می‌کنند و تصمیم می‌گیرند (اعمال رسولان ۱۵، دوم تیموتاؤوس ۱: ۱۳) و تعالیم غلط را رد می‌کنند و غیره.

<u>پیران کلیسا الزاما در آموزشگاه کتاب مقدس دوره ندیده و دارای خدمت تمام وقت نیستند.</u>

پیران کلیسای عهد جدید معمولا شبانان، واعظین یا معلمان تمام وقت نبودند. گرچه پیران کلیسا بایستی بتوانند تعلیم بدهند (اول تیموتاؤوس ۳: ۲) و بایستی تعلیم درست مسیحی را درک کرده باشند (تیتوس ۱: ۹).

- بعضی پیران کلیسای عهد جدید اساسا واعظین و معلمان بودند (اول تیموتاؤوس ۵: ۱۷) اما کتاب مقدس نمی‌گوید که آنها در خدمت تمام وقت بودند! کتاب مقدس از سمینارهای امروزی و مدرسه‌های کتاب مقدس چیزی نگفته است. کتاب مقدس تعلیم نمی‌دهد که فقط پیران کلیسا دارای آموزش رسمی در آموزشگاه یا مدرسه کتاب مقدس بوده‌اند و اقتدار یا قابلیت موعظه و تعلیم کلام خدا را دارند. همه مسیحیان ترغیب شده‌اند تا یکدیگر را تعلیم نصیحت نمایند (کولسیان ۳:۱۶، م.ک. متی ۲۸:۱۹).

- گرچه بعضی از مسیحیان آدم‌هایی را مثل تیموتاؤوس و تیتوس به عنوان شبانان تمام وقت به حساب آورند، ولی آنها بیش از یک شبان جماعت بودند. آنها با پولس رسول به مسافرت‌های زیادی می‌رفتند. بیش از آنکه شبان باشند، همکاران او و میسیونر بودند. حتی تیموتاؤوس و تیتوس هم در آموزشگاه یا مدارس کتاب مقدس آموزش ندیده بودند، اما از طرف پولس رسول در حین کار خدمت آموزش دیدند، درست مثل رسولان که از طرف عیسای مسیح آموزش یافتند.

<u>پیران جماعت که هنوز جوان هستند، دارای اقتدار می‌باشند.</u>

- گرچه یک رابطه همراه با احترام در ارتباط بین مردان جوان و مسن تر در جماعت لازم و ضروری است (اول پطرس ۵: ۵)، پیران کلیسا که هنوز جوان هستند، مسؤولیت و اقتدار تعلیم، اصلاح و توبیخ همه اعضای جماعت حتی در صورت لزوم دیگر سالمندان کلیسا که مسن تر از آنان هستند را

دارند (اول تیموتاؤوس ۱: ۳- ۵، ۴: ۱۱- ۱۳، دوم تیموتاؤوس ۲: ۲۲- ۲۶). به هرحال همه پیران کلیسا بایستی نسبت به یکدیگر با احترام رفتار کنند (اول تیموتاؤوس ۳: ۲، ۵:۱- ۲، تیتوس ۱: ۷).

ت- خدمت چهارم پیران کلیسا این است که خادمان خدا و مردم باشند.
بخوانید: متی ۲۰: ۲۵ - ۲۸ ، اول پطرس ۵: ۲ - ۳.
کشف و گفتگو کنید: خادم خدا و مردم بودن در جماعت به چه معنی است؟

ملاحظات: به عنوان خادمان به پیران مسؤولیت خدمت داوطلبانه، آزادانه و مشتاقانه به خدا و مردم سپرده شده است.
پیران کلیسا، به عنوان خادمان، خدمات را به نفع دیگران انجام می‌دهند.

خدمت کردن فقط یک کار نیست، بلکه یکی از ویژگی‌های پیران کلیساست. خلاصه‌ای است از شیوه ضروری رهبری خدا برای پیران جماعت. شیوه رهبری همه رهبران کلیسا بایستی کاملا متفاوت باشد از شیوه رهبری رهبران جهان. پیران جماعت بایستی داوطلبانه آزادانه و مشتاقانه خدمت کنند.

هم عیسای مسیح و هم پطرس رسول، رهبران جماعت را قدغن می‌کنند از اینکه بر اشخاصی که عیسای مسیح به آنها سپرده است خداوندی کنند. در عوض رهبران کلیسا بایستی برای ایمانداران کلیسا نمونه باشند و به جای رهبری اعضاء با فرمان دادن به آنها پیران کلیسا بایستی پیش روی ایمانداران حرکت کرده و آنها را هدایت کنند و به جای اینکه انتظار داشته باشند که اعضا آنها را خدمت کنند آنها بایستی اعضا را خدمت کنند (مرقس ۱۰: ۴۵، لوقا ۲۲: ۲۵- ۲۷).

۵ دعا (۸ دقیقه)
دعای در پاسخ به کلام

به نوبت در تمام گروه یا درحالی که به گروه‌های دو یا سه نفری تقسیم شده‌اید با دعاهای کوتاه، حقایقی را که امروز یاد گرفته‌اید به حضور خدا بیاورید.

۶ تکلیف منزل (۲ دقیقه)
برای درس بعد

سرگروه: (رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱- تعهد- متعهد باشید به اینکه شاگردان بسازید. آموخته‌های درس «درس ویژگی‌های یک رهبر مسیحی» را برای یکدیگر، برای شخصی دیگر یا برای گروهی از مردم موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.

۲- رازگاهان- هر روز نیمی از یک فصل را از قسمت جامعه ۵، ۶، ۷، ۸ بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۳- بررسی کتاب مقدس- درس بعدی بررسی کتاب مقدس را در خانه آماده کنید. اعمال رسولان ۲۰: ۱۷- ۳۸. موضوع: انتقال رهبری کلیسا در جهان از روش ۵ قدم بررسی کتاب مقدس استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۴- دعا- در این هفته برای یک شخص یا موضوعی خاص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید. (مزمور ۵: ۳)

۵- آموخته‌های جدید درمورد شاگردسازی را وارد دفتر (یا پوشه) خود کنید. از تمام یادداشت‌های خود درمورد پرستش، رازگاهان، یادداشت‌های تعلیمی و این تکلیف منزل یک دفتر (یا پوشه) درست کنید.